

AFSCHRIFT

De rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde, ZEVENTIENDE kamer, recht doende in strafzaken, heeft in haar openbare terechtzitting van 10 SEPTEMBER 2003 het hiernavolgend vonnis gewezen :

NOTITIENUMMER

GRIFFIENUMMER 2490

66.72.891/97/7

4911

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1. _____, trambestuurder, geboren te _____ op _____, wonende te _____

4912

2. _____, gepensioneerde, geboren te _____ op _____, wonende te _____

Beklaagd van : Te _____ vanaf 1 mei 2000 tot en met datum der dagvaarding

De eerste en de tweede :

A. Bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-6°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de hoofdfunctie van een onroerend bebouwd goed geheel of gedeeltelijk te hebben gewijzigd met het oog op een nieuwe functie waarvan de functiewijziging vergunningsplichtig is gesteld door artikel 2 § 1 van het besluit van Vlaamse regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen, waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, namelijk door de hoofdfunctie van een onroerend bebouwd goed geheel of gedeeltelijk gewijzigd te hebben van de functiecategorie verblijfsrecreatie naar de functiecategorie wonen en meer bepaald door het permanent bewonen van een gebouw dat gelegen is binnen een zone die op het gewestplan is aangeduid als "gebied voor verblijfsrecreatie".

de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:
aard en oppervlakte: huis
wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als: _____, geboren op _____ en _____, geboren op _____, beiden wonende te _____

die de eigendomstitel hebben verkregen krachtens de akte van aankoop ontvangen op 16/05/1997.

Gezien de processen-verbaal;
 Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn voordracht der zaak en in zijn eis;
 Gehoord de beklaagden bijgestaan door Mter. , advocaat te
 in hun antwoorden en verdediging;

1. De kwalificatie.

De tijdsbepaling in de omschrijving van de ten laste gelegde feiten dient te worden gepreciseerd als volgt:
 - vervanging van de vermelding "datum der dagvaarding" door "14.05.2003".

2. Beoordeling van de feiten.

Volgens de verklaringen in het strafdossier en de behandeling ter terechtzitting blijkt dat beklaagden het litigieuze perceel met recreatiewoning, ten kadaster bekend als gelegen te

groot

aankochten op 16.05.1997.

Op 23.05.1997 werden beklaagden op dit adres ook ingeschreven.

Op datum van 04.07.1997 werd lastens beklaagden proces-verbaal opgesteld wegens hun permanente bewoning in een zone die op het gewestplan is aangeduid als "recreatiezone".

Op zich is de recreatiewoning vergund, doch door de ligging is slechts een niet-bestendig verblijf toegelaten. Elke bestemmingswijziging zonder vergunning was niet toegelaten. Door er permanent te wonen hebben beklaagden de hoofdfunctie terdege gewijzigd, terwijl het niet betwist wordt dat hiertoe elke vergunning ontbrak.

Gelet hierop én mede op de overeenstemmende gegevens van het strafdossier en de behandeling ter terechtzitting is aldus genoegzaam bewezen dat beklaagden zich schuldig hebben gemaakt aan het in de tenlastelegging omschreven strafbaar feit, dat overigens niet werd betwist ter terechtzitting.

3. De straftoemeting.

In termen van pleidooien werd namens beklaagden enkel voorgehouden dat zij argeloos hebben gehandeld door zonder meer de beweringen van de verkoper te geloven dat de permanente bewoning in de betrokken zone zou worden gedoogd.

Een effectieve geldboete zou hun maandelijks inkomen als gepensioneerden (ca 2.400€/m) al te zwaar belasten, derwijze dat de gunst der opschorting werd verzocht, waartegen het Openbaar Ministerie echter ongunstig adviseerde.

In acht genomen het feit dat beklagden zich zeer goed bewust hoorden te zijn van het feit dat zij aan het strijdige gebruik een einde dienden te maken, hetgeen nog steeds niet is gebeurd en zij nog geen ernstige inspanningen blijken geleverd te hebben om zich elders onderdak te verschaffen, acht de rechtbank het niet opportuun hen de gunst der opschorting te verlenen. Een principiële effectieve beteugeling is vereist nu het niet bewezen voorkomt dat hun financiële draagkracht al te beperkt zou zijn.

4. De herstelvordering.

Na onderzoek van de stukken in het strafdossier blijkt dat met betrekking tot het voormeld perceel, op 18.02.2002 in naam van het College van Burgemeester en Schepenen door haar aangestelden werd beslist tot het instellen van een vordering tot herstel van de plaats in haar oorspronkelijke toestand krachtens art. 149 van het Decreet d.d. 18.05.1999 houdende de Organisatie van de R.O. Er werd echter geen dwangsom verzocht (st. 13 ev)

Het staat niet aan de rechtbank de opportuniteit van de vordering te beoordelen. De rechtbank kan enkel vaststellen dat de wetgever in haar stedenbouwkundig beleid geen humanitaire vrijstellingen heeft voorzien die in casu de strikte toepassing van de wettelijke voorschriften zouden kunnen uitsluiten dan wel verzachten, derwijze dat, nu de vordering in naam van het College van Burgemeester en Schepenen noch onwettig, noch kennelijk onredelijk is, noch op enige andere wijze een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur miskent, op die vordering dient te worden ingegaan in de mate zoals omschreven in het dictum.

Ten einde zo maximaal mogelijk rekening te houden met de moeilijkheden van beklagden en hen inzonderheid de kans te geven vooralsnog een andere woning te zoeken, dient de termijn die de rechtbank moet bepalen voor de uitvoering van de herstelmaatregel, zo lang mogelijk worden gehouden, zonder dat zij evenwel de termijn van één jaar

Gelet op de genoemde artikelen en de hiernavolgende artikelen:

art. 91 K.B.28.12.1950 verv. K.B.29.7.92 gew. K.B.23.12.93

gew. K.B.11.12.01(€);(gerechtskosten)

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetb. van strafvordering, art. 162 182 184 189 190 194;

Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1;

Wetboek van strafrecht, art. 40 50;

W. 1.8.1985,art. 28,29; gew. W. 24.12.1993,art. 3; K.B.18.12.1986, art.58;(10fr/€10);

EG Verordening nrs.1103/97, 974/98 & 2866/98 van de Raad van 17.6.97, 3.5.98 &

31.12.98(€);

art. 2,3,4,6,9 Eurowet 78 d.d. 26.6.2000;KB 20.07.2000; (BS 30.8.2000)(€);

Vreemde bladzijde 1

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK, RECHTDOENDE :

OP TEGENSPRAAK

Nopens de strafvordering:

Verbetert de tijdsbepaling voor de tenlastelegging zoals hiervoor vermeld onder 1.

Zegt dat er geen redenen zijn om beklaagden de gunst der opschorting te verlenen.

Veroordeelt elkeen der beklaagden wegens de enige tenlastelegging tot een **geldboete** van 26 EURO, vermeerderd met 40 opdecimen, telkens 130 EURO bedragende.

Spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van TIEN EURO, vermeerderd met 40 opdecimen, 50 Euro bedragende, te betalen bij wijze van **bijdrage** tot de financiering van het Fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, namelijk 1 x deze bijdrage lastens ieder der beklaagden.

Verstaat dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, de uitgesproken geldboete zal kunnen **vervangen** worden door een **gevangenisstraf** van 8 dagen.

Legt ieder der veroordeelden tevens een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO als bijdrage in de beheerskosten in strafzaken.

Veroordeelt de beklaagden solidair tot de **kosten** van deze instantie, aan de zijde van het OM in hun geheel begroot op de som van 2,99 EURO.

Nopens de herstellvordering:

Stelt uitdrukkelijk vast dat een herstelmaatregel werd geformuleerd met betrekking tot het perceel ten kadaster bekend als gelegen te

groot

Dienvolgens, beveelt aan beklaagden over te gaan tot **herstel** van de plaats in haar oorspronkelijke toestand conform de vordering daartoe van het college van burgemeester en schepenen d.d. 18.02.2002 (st. 13);

Bepaalt de **termijn** voor de uitvoering van de herstelmaatregel op 1 jaar vanaf de dag waarop onderhavig vonnis in kracht van gewijsde zal zijn getreden;

Beveelt dat, voor het geval de plaats niet binnen de door de rechtbank gestelde termijn in de vorige staat wordt hersteld, het college van burgemeester en schepenen ambtshalve in de uitvoering ervan kan voorzien overeenkomstig hetgeen is bepaald in **art. 153** van het Decreet van 18.05.1999 houdende de Organisatie van de R.O.

Vijfde blad 1

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van :

TIEN SEPTEMBER TWEEDUIZEND EN DRIE,

Aanwezig :

Mevr. , alleenrechtsprekend rechter in strafzaken,

Mevr. substituut- Procureur des Konings,

Mevr. e.a. adjunct-griffier,